

200703066/1.

Datum uitspraak: 23 mei 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/14679 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 23 april 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Het beroepschrift bevat geen grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, omschrijft deels niet de gronden waarop appellant zich niet met het omschreven onderdeel van de aangevallen uitspraak kan verenigen. Anderdeels is hetgeen appellant daarin heeft aangevoerd uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

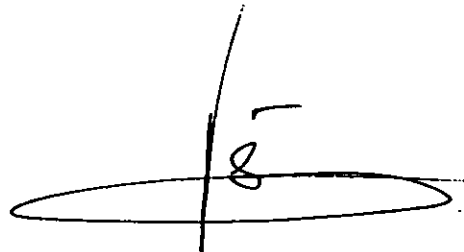
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

53-558.

Verzonden: **23 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

• Utrecht

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitië
Behandeld door F. Kamp
Telefoon 030-6391400
Fax 030-6391297
V-nummer / Zaak / Zaak - 01/04/2007
Datum 01/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	
Dossiernr:	
Uitd ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	10 APR 2007
Registratie in naam mow:	
INDIS datum:	
Unit:	
Invoer naam mow:	
controle datum:	
Unit:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Fokke Kamp, Inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : België
Nationaliteit(en) : Belgische Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- onvoldoende middelen van bestaan en geen mededeling heeft gedaan ex. artikel 4.39 van het Vreemdelingenbesluit.

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 10. Apr. 13:30

ONTVANGEN 11-04-2007 11:55

VAN-

NAAR-VK UTRECHT BEWARING

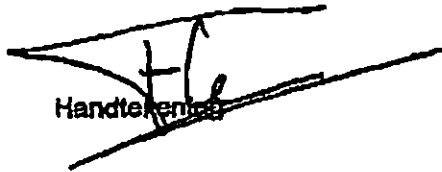
PAG'S 014

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 01/04/2007
Tijd : 11:15 uur.

ahgg

De Minister *van Justitie* voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
F. Kamp

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te
's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 -
512 6736. Hiertbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie
'www.rechtpraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/14679 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 23 april 2007

inzake

geboren op , van Marokkaanse nationaliteit,
eiser, verblijvende in h
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. R. Jonkman, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Zwolle.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 1 april 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hier tegen op 4 april 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 16 april 2007. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en voert daartoe aan dat de gronden van de maatregel van bewaring niet juist zijn. Ten onrechte is aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser ongewenst verklaard is, nu er tegen de ongewenstverklaring een herziening bij de Hoge Raad loopt. Daarnaast kunnen de gronden - dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats en geen middelen van bestaan heeft - evenmin de maatregel dragen, reeds omdat hij in een opvanghuis (Catharijnestoeg) woont en via dit opvanghuis geld ontvangt. Ook de grond dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf kan niet aan de maatregel ten grondslag worden gelegd aangezien aan deze verdenking geen vervolg is gegeven. Ten aanzien van de grond dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef stelt eiser dat hij niet ongewenst

zaaknummer: AWB 07/14679 VRONTN

blad 2

verklaard was en hier nog geen gehoor aan kon geven. Verder kan evenmin worden gesteld dat eiser zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn, nu eiser niet zelfstandig kan vertrekken en het verweerder tijdens de voorgaande inbewaringstelling ook niet is gelukt om eiser uit te zetten. Tot slot stelt eiser dat hij eerder in vreemdelingenbewaring heeft gezeten. Bij een hernieuwde dient sprake te zijn van nieuwe feiten en omstandigheden. Niet is gebleken dat er thans zicht op uitzetting bestaat.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Niet bestreden is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.5 De rechtbank acht voorts voldoende gronden aanwezig die de inbewaringstelling rechtvaardigen. Ten aanzien van het gestelde omtrent de ongewenstverklaring overweegt de rechtbank dat deze stelling op geen enkele wijze met stukken is onderbouwd. Evenmin blijkt uit de stukken dat de ongewenstverklaring thans is opgeschort of niet meer aan de orde is. Het vorenstaande geldt evenzeer voor de stelling van eiser dat de grond dat eiser verdacht wordt van een misdrijf niet aan de maatregel ten grondslag kan worden gelegd aangezien er geen vervolg aan is gegeven. Uit de gedingstukken blijkt niet dat er thans geen sprake meer is van verdenking van een misdrijf, te weten het beledigen van een politie-agent. Een eventuele sepotbeslissing bevindt zich niet bij de stukken en is evenmin overgelegd ter adstructie van deze stelling. Gezien het vorenstaande heeft verweerder vorengenoemde gronden aan de maatregel ten grondslag kunnen leggen.

2.6 Voorts heeft eiser gesteld dat hem ten onrecht is tegengeworpen dat hij zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn. Nu uit de stukken niet blijkt of en wanneer deze vertrektermijn is gegeven, is de rechtbank van oordeel dat de grief slaagt. De stelling van verweerder dat bij opheffing van een inbewaringstelling standaard een aanzegging om Nederland te verlaten wordt gegeven, maakt dit niet anders.

2.7 Met betrekking tot de grond 'het niet beschikken over een vaste woon- en verblijfplaats' overweegt de rechtbank het volgende. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat niet is gebleken dat eiser is ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) van de gemeente waar hij woonachtig zou zijn. Nu inschrijving in de GBA leidend is voor het al dan niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats, kan niet worden gesteld dat eiser een vaste woon- of verblijfplaats heeft. Eiser heeft dit ook niet aannemelijk gemaakt. Gezien het vorenstaande heeft verweerder terecht gesteld dat er geen sprake is een vaste woon- en verblijfplaats.

2.8 Ten slotte bestaat er naar het oordeel van de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat eiser onvoldoende middelen van bestaan heeft. De rechtbank overweegt in dit verband dat vorenbedoelde financiële toelage –zo hiervan al sprake is: de desbetreffende bewijsstukken zijn niet in geding gebracht- voorkomt uit de openbare kas. Niet kan worden gezegd dat eiser hiermede zelfstandig in de kosten van bestaan en /of de terugreis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd kan bekostigen. Gelet op het vorenstaande en gelet op het feit dat de overige gronden van bewaring – te weten het niet beschikken over een

zaaknummer: AWB 07/14679 VRONTN

blad 3

identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit, het veroordeeld zijn ter zake van een misdrijf, het zich bedienen van meerdere aliassen en het eerder niet rechtmatig in Nederland verblijven - door eiser niet zijn betwist is de rechtbank van oordeel dat er voldoende grond is om te concluderen dat eiser, indien in vrijheid gesteld, zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.9 Ten aanzien van het zicht op uitzetting overweegt de rechtbank dat eiser eerder in bewaring heeft gezeten. De laatste inbewaringstelling dateert van 30 augustus 2006 tot 12 maart 2007. Deze bewaring is opgeheven wegens een belangenafweging. Eiser is in 2005 onder de naam gepresenteerd bij de Marokkaanse autoriteiten. Thans is eiser onder de naam strafrechtelijk aangehouden en in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 2 april 2007 is eiser in het kader van zijn identiteit en nationaliteit gehoord. Verder heeft verweerder ter zitting medegedeeld dat er een nieuwe lp-aanvraag onder de nieuwe naam en met een andere geboortedatum zal worden ingediend.

2.10 De rechtbank overweegt allereerst dat niet kan worden gezegd dat de laatste inbewaringstelling is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Voor een onderzoek naar nieuw gebleken feiten en omstandigheden die thans wel aannemelijk maken dat er zicht op uitzetting bestaat, ziet de rechtbank dan ook geen aanleiding. Naar het oordeel van de rechtbank moet verweerder in de gelegenheid worden gesteld om aan de hand van de de nieuwe naam een nieuwe aanvraagprocedure ter verkrijging van een laissez-passer bij de Marokkaanse autoriteiten op te starten en af te wachten terwijl eiser zich in bewaring bevindt. Van het ontbreken van enig zicht op uitzetting is naar het oordeel van de rechtbank gelet op de genoemde omstandigheden thans geen sprake.

2.11 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.12 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.13 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Beslist wordt als volgt.

zaaknummer: AWB 07/14679 VRONTN

blad 4

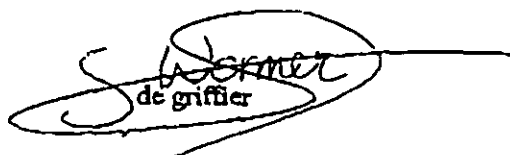
Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

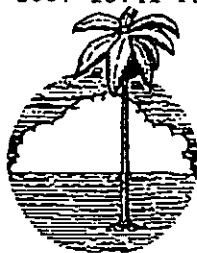
Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 23 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. S.T.I. Koops-Wormer, als griffier.

de griffier
de rechter

afschrift verzonden op: 23 APR 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2611	B - 1 MEI 2007
ZAAKNR. 200703066	
AAN: ✓3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Achternaam:	
Voornamen:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Marokkaanse
Geslacht:	m
Woon- of verblijfplaats:	

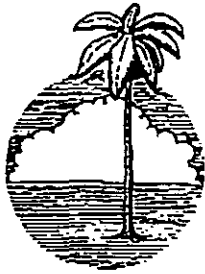
te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr B.A. Palm
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39 A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0704.06

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Utrecht
Registratienummers:	AWB 07/14679
Datum uitspraak:	23/04/07
Datum verzending afschrift:	idem

ADVOCATENKANTOOR PALM

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Ten onrechte laat de rechtbank na te overwegen en te motiveren of de maatregel van bewaring op zich een afweging van belangen door verweerder impliceert.
2. Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan de door appellant naar voren gebrachte argumenten met betrekking tot de onterechte aanhouding en de daarbij behorende onjuiste procesverbalen. De rechtbank kan volgens appellant dan ook niet tot de conclusie komen dat in het onderhavige geval niet vastgesteld kan worden dat in het onderhavige geval strafrechtelijke bevoegdheden zijn aangewend voor vreemdelingrechtelijke doeleinden. De rechtbank hecht ten onrechte geen waarde aan de door appellant naar voren gebrachte stelling dat een redelijk vermoeden van illegaliteit niet op dit feitencomplex gebaseerd zou mogen worden.
3. Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat het niet van belang is dat appellant reeds eerder in bewaring is gesteld. Immers, verweerder is er gedurende de vorige inbewaringstelling (-en) niet in geslaagd appellant uit Nederland te verwijderen, zulks terwijl reeds in 2005 (05/07/05) aan de Marokkaanse autoriteiten is gepresenteerd onder de naam Voorts is van doorslaggevend belang dat de periode tussen de opheffing van de voorgaande bewaring (12/03/06) en de hernieuwde inbewaringstelling (01/04/07) dermate kort is dat niet gesteld kan worden dat de onderhavige maatregel rechtmatig geacht kan worden, dan wel onder afweging van alle belangen voortgezet zou dienen te worden. Ten onrechte hecht de rechtbank niet de waarde welke appellant gehecht wenst te zien aan het argument dat hij reeds eerder in bewaring in bewaring gesteld is geweest en dat deze bewaring is opgeheven zonder dat verweerder in staat bleek een uitreis uit Nederland voor appellant te bewerkstelligen.
4. De rechtbank laat, gezien grieven 1, 2 en 3 ten onrechte na te beslissen dat het beroep van appellant ongegrond zou dienen te worden verklaard en dat geen schadevergoeding zou dienen te worden toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 01/05/07

Gemachtigde